

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų
Kupiškis,
1960 m. spalio 29 d.
Šeštadienis
Nr. 85 (1466)
Kaina 15 kap.

„KAS NEDIRBA — TAS NEVALGO“

Mūsų tikslas — komunizmas. O jį pasiekti galima tik tada, kada visi nuoširdžiai dirbsime, gyvenime komunistiškai. Tad štai dėl ko mūsų šalyje taip gerbiamas darbas ir darbo žmogus. Darbas — tai kiekvieno tarybinio žmogaus garbės ir pasididžiavimo reikalas, pareiga. Socializmo principas „Kas nedirba — tas nevalgo“ mūsų gyvenime tapo taisykle.

TSKP CENTRO KOMITETO nutarime „Aple partinės propagandos uždavinius šiuolaikinėmis sąlygomis“ pasakyta, kad reikia kovoti „prieš asmenis, vengiančius dirbti visuomenei naudingą darbą, už komunistinės pažiūros į darbą skiepimą“. Į šią kovą turi įsijungti visos partinės, profsąjunginės, komjaunimo organizacijos. Veltėdžiams mūsų tarpe ne vieta! O veltėdis — tai tinginys, spekuliantas, grobstytojas, girtuoklis. Juk tai jis naudojasi mūsų sukurto gėrybėmis, jokios naudos neatnešdamas visuomenei.

KOKS bebūtų veltėdis, bet visi jo keliai suelina į vieną tašką, o tai — lengvo uždario vaikymas, troškimas nieko nedirbant gerai gyventi, kas, galų gale, priveda net iki nusikaltimų. Argi ne tokiu kelia iš pradžių ėjo Kupiškio miesto gyventojas Jonas Andrijauskas, kuris vėliau visiškai įklimpo į įvairiausias vagystes ir girtuokliavimą? Ne geresnis likimas ištiko ir

Vladą Remeiką, Stasę Minkevičienę, Joną Gruodį, kurie, įpratę tinginlauti ir girtuokliauti, dabar be jokio užsiėmimo slankioja po Kupiškio miesto gatves.

YPAČ skaudu, kai tokių užkietėjusių veltėdžių tarpe matali ir jaunų žmones. O jie, reikia pasakyti, blogybę keliu slusta labai greit. Kas nepažįsta nuolat miesto gatvėmis slankiojančio su švelniais panosėje Leono Žasino? Visi žino, kad jis gyvena „Skodinio“ kolūkyje ir yra tėvų išlaikomas. O ar ne jis diena iš dienos slampinėja girtas, ieškodams tokių pat draugų? Blogu keliu pasuko vaikinai.

YRA ir kitokių veltėdžių. Pavyzdžiui, Lėvens gatvėje gyvenantis Miclūnas turi arkį, dirba įvairius privatinius darbus. Bet tikrumoje — tai ne mūsų visuomenės žmogus. Jis yra vienuolikos vaikų tėvas, tačiau, ką uždirba, viską prageria. Reikia įsitytytojas, girtuoklis. Juk tai jis naudojasi mūsų sukurto gėrybėmis, jokios naudos neatnešdamas visuomenei.

TARYBINIO pirmūno“ kolūkyje gyvena Antanas Voras. Į darbą jo neprisikviesi, nebent tik tada, jei jis matys, kad gerai galima pasipelnyti.

KOVĄ su veltėdžiais turi įsijungti kiekvienas darbas žmogus. Tik taip mes atsikratysime kapitalizmo atgyvenų, likusių kai kurių žmonių sąmonėje. **DARBAS, KOLEKTYVAS — GERIAUSIAS AUKLĖTOJAS. DIRBTI PRIVALO VISI!**

DIDŽIJI SPALIO SUTINKANT

DUOTĄJĮ ŽODĮ IŠTESĖSIU

Dar tik pirmus metus kolūkyje šeriu visuomenines kiaules, tačiau pasirinktą darbą pamėgau jau iš pat pirmųjų dienų, jame suradau tikrą gyvenimą.

Liepos pradžioje man buvo paskirta auginti 55 atjunkyti paršeliai po 7–8 kg gyvo svorio. Iš pradžių mano prižiūrimi paršeliai per parą priaugdavo po 600–700 g, o kai pasiekė 50 kg svorį, jų paros priaugimas pakilo iki 900–950 g.

Visus 55 bekonus šeriu keturis kartus. Nors mane darbo paauginau. Tačiau tyrimas dar neauginęs ir visą didelį, tačiau šimtą, tačiau tam tvirtai pritariu

pirmaujančiųjų praktikai — svarbiausia gerai paruošti pašarus, gyvulius reguliariai šerti. Be to, auginant kiaules, labai svarbu, kad jos dienos metu galėtų pasivaikščioti gryname ore. Čia ir yra visų pasiekimų pagrindas.

Sutinkant Didžiojo Spalio šlovą, aš dar kartą užtikrinu savo artėles narius, kad duotąjį žodį kiaulienos gamyboje tikrai įvykdysiu.

A. SENVAITIS
„Adomynės“ kolūkio bekonų augintojas

Pasisakymą užrašė kolūkio korespondento posto narys

E. DORONDOVAS

Linksmas, kai baigtas dirvų arimas

„Salamiesčio“ kolūkio mechanizatoriai vieni iš pirmųjų rajone pilnai užbaigė rudeninį dirvų arimą. Gaustam sekancijų metų derliui gauti padėtas tvirtas pagrindas.

— Na, kaip, Stasy, nepavargai? Gal atsipūsimė minutę? — Jau brėkstant sutemoms, dažnai nuo plieninio žirgo linksmai paklausdavo traktorininkas Vytautas Usevičius prikabinėtoją Stasį Jarmalavičių.

— Ne! Atsipūsimė tada, kai užbaigsime arti visas dirvas. O gal jau rytoj apsidengs dirvos sniegu, prasidės šalčiai...

Ir vėl virsdavo tiesios, lygios vagos. Kolūkio mechanizatoriai Pranas Vitutis, Vytautas Usevičius, Stasys Jarmalavičius, traktorinės brigados brigadininkas B. Dovidonis patenkinti, linksmi sės prie šventinio stalo. Juk padirbėta tikrai gerai — Didžiojo Spalio šventėms pilnai užbaigtas rudeninis dirvų arimas.

A. SAKALAUSKAS
„Salamiesčio“ kolūkis

Skubiai taisytina

NUSIKALSTAMAS DELSIMAS

Eilėje rajono kolūkių laiku nuimti, tvarkomi cukriniai runkeliai. Tačiau „Antašavos“ kolūkyje jų nuėmimu tikrai nesirūpinama. Ypatinai nepakenčiama padėtis II brigadoje, kur brigadininkas dirba Burokaitė.

Gražus buvo sekmadienio rytas, saulėta, šilta diena. Vadovaujami artelės valdybos pirmininko Tamulionio, kolūkiečiai organizuoti nuo pat ankstyvo ryto išsikubino į Rygą. O cukriniams runkeliams, bulvėms kasti samdomi darbininkai net iš Vabalninko. Ar ne be reikalo mokami pinigai talkininkams tada, kai patys kolūkiečiai galėtų atlikti šį neatidėliotiną darbą?

J. VASAUSKAS

„Antašavos“ kolūkis

KADA GI BUS ŠVIESA?

Jau kuris laikas, kaip Kupiškioje pastatyta autobusų stotelė. Ačiū už tai statybininkams. Tačiau joje iki šiol nėra elektros. Juk paskutiniai autobusai išvyksta apie 21 val., o iki to laiko, savaime aišku, būna ir keleiviai.

Tai, be abejojimo, apsilėidimas. O to neturėtų būti.

J. MASIONIENĖ

Rajoninės spaustuvs raidžių rinkėja

P A Ž A D A I...

Juodpėnų septynmetės mokyklos moksleiviai visi seniai laukia, kada bus jiems demonstruojami kino filmai. O kino mechanikas P. Beleckas visada ramina: „Rytoj, penktadienį...“ Bet jau daug praėjo tokių „rytojų“, „penktadienių“, o filmų moksleiviai vis nemato.

J. MIKONIS

Netoli Žiežmarių, prie Vilniaus — Kauno plento, Lietuvos LKJS IV plenumo dalyviai — Lietuvos komjaunimo pasiuntiniai, svečiai iš broliškųjų respublikų — pasodino didžiulį taikos ir draugystės sodą, skirtą Lietuvos komjaunimo priėmimo į VLKJS 20-osioms metinėms.

Nuotraukoje: plenumo dalyviai LLKJS Raseinių rajono komiteto sekretorė A. Oišauskaitė, Panevėžio rajono „Raudonosios žvaigždės“ kolūkio traktorininkas A. Velaniškis ir LLKJS Utenos rajono komiteto sekretorė B. Markevičiūtė sodina medelį taikos ir draugystės sode.

B. Bučelio (ELTOS) nuotr.

PRAEITA TREČIADIENĮ NAUJUOSIUOSE VI. REKAŠIAUS VARDŲ VIDURINĖS MOKYKLOS RŪMUOSE ĮVYKO LIETUVOS KP RAJONO KOMITETO PLENUMAS.

PLAČIAU APIE LIETUVOS KP RAJONO KOMITETO PLENUMO DARBĄ SKAITYKITE SEKANČIAME RAJONO LAIKRAŠČIO NUMERYJE.

12 + 2 = 4 = 2000

Komunistai ryžtingai šalina trūkumus

Rajono statybos-remonto kontoroje pirminė partinė organizacija išsikūrė, palyginti, dar neseniai, tačiau komunistai jau nuveikė nemažą darbą stiprinant darbo drausmę, parenkant kadrus, juos auklėjant sėkmingam didžiojo septynmečio užduočių įvykdymui pirma laiko, jų viršijimui.

Ivykusiuose susirinkimuose komunistai plačiai analizuodavo atliekamų darbų kokybę, ryžtingai kovojo su darbo drausmės pažeidėjais. Anksčiau statybos-remonto kontoroje darbų vykdytoju dirbo Algis Pladas. Už sistemingą girtuoklįlavimą darbo metu, gamybinį planų sužlugdymą, komunistams pasiūlius, A. Pladas buvo atleistas iš pareigų.

Neseniai įvykusiame pirminės partinės organizacijos ataskaitiniame rinkiminiame susirinkime teisingos kritikos susilaukė darbų vykdytojas Vytautas Valatka, kuris dar dažnai pažeidžia darbo drausmę, nei darbe būna neblavus. Mūrininkas Jonas Perlavičius, Tamošiūnas savo tiesioginį darbą laiko antraeilio dalyku. Jie dažnai verčiasi privačiais darbais, kas, žinoma, smarkiai atsiliepia vykdančiam gamybiniams planams.

Komunistas Bronius Sirvydis kritikavo administraciją, kuri, parinkdama naujus kadrus, juos keisdama, dar mažai šį klausimą derina su

partine organizacija, komunistais.

Dėl darbininkų buitinių sąlygų, kultūringų laisvalaikio, sporto, saviveiklos būrelių sudarymo ataskaitiniame susirinkime plačiai kalbėjo komunistas Antanas Karazija. Šį klausimą teisingai išsprendė komunistai, įsipareigoję atidžiau kontroliuoti darbininkus ne tik darbo metu, bet taip pat labiau domėtis jų laisvalaikio, kultūrinio bei sportinio gyvenimo. Juk tam statybos-remonto kontoros profsąjunginė organizacija skiria tikrai dideles lėšas.

Kaip darbštūs, sąžiningi darbininkai buvo atžymėti betonuotojai Baltakys, komjaunuolis Vilnius Ridikas, už gerą darbą apdovanotas LLKJS CK Garbės raštu, mūrininkė Irena Kalvelytė, stalius Vytautas Petrulis, lentpiuvės darbininkai Petras Žukauskas, Borisas Dolgovas. Didelis pagalbinkas partinei organizacijai, auklėjant darbininkus, yra draugiškas teismas, kuris turėjo jau net septynis posėdžius.

Partinė organizacija, komunistai daug dirba su jaunimu. Jeigu anksčiau statybos-remonto kontoroje nebuvo pirminės komjaunimo organizacijos, tai dabar ji jungia net 16 narių.

Komunistų, komjaunuolių iniciatyva leidžiamas kovin-gas sienlaikraštis „Statybi-

PIRMINĖSE PARTINĖSE ORGANIZACIJOSE

ninkas“, kuriame reguliariai iškeliami gamybos pirmūnai, griežtai kritikuojami atsilikėliai; taip pat gražiai apipavidalinta Garbės lenta.

Negalima nepaminti ir esančių trūkumų. Silpnai buvo organizuojamas paskaitinis darbas, mažai buvo skiriama dėmesio ir pačių komunistų auklėjimui, nepatenkinamai platinama spauda. Specialiai statybininkams leidžiamą laikraštį „Statyba“ prenumeruoja vos kas 3–4 žmogus.

Pasitaikiusius trūkumus partinė organizacija stengsis išgyvendinti ir dirbs dar geriau, negu iki šiolei.

A. Masaitis

MOKYTOJO UŽRAŠU

NESENIAI Kupiškio rajono 17 biologijos mokytojų, vadovaujami rajono liaudies švietimo skyriaus pedagoginio kabineto vedėjos Jozakienės, padarė išvyką į Pasvalio rajoną, siekiant

susipažinti su to rajono mokyklų mokymo-bandymo sklypais, gamtos kabinetais ir, apskritai, su mokomąja auklėjamąja baze. Buvo aplankytos Pasvalio ir Pūkupėnų vidurinės bei Deglėnų septynmetės mokyklos. Ypač gerą įspūdį paliko Pasvalio vidurinė mokykla, turinti puikiai išplanuotą,

kruopščiai tvarkomą, atitinkantį visus metodinius reikalavimus, mokymo-bandymo sklypą, labai turtinę ir pavyzdingiausiai paruoštą biologijos kabinetą. Tenka pažymėti, kad kymo pareikalavo liaudies Pasvalio vidurinė mokykla švietimo skyrius. Ji taip pat turi pralenskusi Kupiškio Vlado Rekašiaus var-vidurinę mokyklą ne tik savo kabinetų turtingumu, puikiomis metalo ir medžio dirbtuvėmis, bet ir labai skoningu pačių patalpų apipavidalinimu. Todėl ir kyla klausimas: kodėl gi mes, kupiškėnai, taip esame atsilikę šioje srityje nuo pasvaliečių?

Viena iš daugelio priežasčių—išsigalėjęs mūsų rajone individualizmas. Mokyklų mokomiesiems-bandomiesiems sklypams, gamtos kabinetams yra paskiriami vadovai, ir jau tik vadovų reikalas sutvarkyti taip, kad nebūtų gėdos nei mokyklai, nei rajonui. Tiesa, tie asmenys būna gerų norų, bet, palikę vieni, negavę atitinkamų nurodymų iš aukščiau, tvarkosi taip, kaip jiems atrodo geriau ir patinkiau, arba, kaip sako ma, tapčioja vietoje. Kaip pavyzdį galima paimti ir mokomuosius-bandomuosius sklypus. Kiekvienos mokyk-

kyti, vienodi, skiriasi tik tinkantį visus metodinius reikalavimus, mokymo-bandymo sklypą, labai turtinę ir pavyzdingiausiai paruoštą biologijos kabinetą. Tenka pažymėti, kad kymo pareikalavo liaudies Pasvalio vidurinė mokykla švietimo skyrius. Ji taip pat turi pralenskusi Kupiškio Vlado Rekašiaus var-vidurinę mokyklą ne tik savo kabinetų turtingumu, puikiomis metalo ir medžio dirbtuvėmis, bet ir labai skoningu pačių patalpų apipavidalinimu. Todėl ir kyla klausimas: kodėl gi mes, kupiškėnai, taip esame atsilikę šioje srityje nuo pasvaliečių?

To mes, kupiškėnai, turime pasimokyti iš pasvaliečių. O faktų, kad, įgyvendinant ką nors naujo mokykloje, reikia dirbti visiems be išimties (ir dirbtai!), yra ir pas mus. Topavyzdys yra gerai įrengtos geografinės aikštelės, nesjomis rūpinosi liaudies švietimo skyrius, mokyklų direktoriai, aukštelių vadovai, visi mokytojai.

Bendrai imant, išvyka pavyko.

Daug, net labai daug kupiškėnai—biologijos

LABAI NAUDINGA IŠVYKA

los sklypas atrodo kitaip: mokytojai pasimokė iš pamokymų-bandymo sklypų, gamtos kabinetais ir išplanavime nėra. Tuo pageidautina daryti ir kitus rajonus. Žinių lobio turtingumas mokytojų visų suomet yra labai pravartus.

Mokyt. K. Pajarskas

KORESPONDENTAI beaneša

ACH, TAS BRIGADININKAS...

Jau kuris laikas, kaip „Bulgailiškių“ kolūkyje pasėti žiemkenčiai. Atrodo, kad apie tai jau nebevertėtų ir kalbėti. Bet kai ko ir užmiršti negalima. Pirmajai brigadai vadovauja Algis Puteikis. Nelabai kaip vadovauja.

— Ach, tas brigadininkas, — su nerimu atsідūsta ne vienas kolūkietis.

Kodėl gi?

Pasirodo, žiemkenčiai jau trečius ir net ketvirtus metus sėjami į tuos pačius plotus. Šiemet jiems buvo parinkta sausėnė, lengva, smėlėta žemė. Ruduo buvo sausas, todėl juos buvo galima sėti ir į slėsnėnes žemes. Be to, du cukrinių runkelių plotai gerai patręšti vietinėmis ir mineralinėmis trąšomis, bet jie taip apleisti, apaugę piktžolėmis, kad apie jų derlių nebetenka ir kalbėti. Štai kaip įvedama „sėjomaina“.

Pirmosios brigados kolūkėdai kalba:

— Išgyvendinome kviečius, pradėjome išgyvendinti ir bulves, nes ateinančiais metais jau nebeturėsime bulvėms pasodinti sausos žemės, — visa sausėnioji apsėta žiemkenčiais.

Šiemet apie 5 ha bulvių, pasodintų šlapioje žemėje, išmirko, pradėjo pūti, o ir iš sveikų nekoks derlius — mažigumbai. Tačiau tai dar ne viskas. Jeigu pernai naktimis iš neapkastų žemėmis kapčių bulvės buvo grobstomos, tai šiemet jos net dvi naktis buvo paliktos nedidelėse krūvelėse, kurios sumažėjo... Dingta bulvės, dingsta ir kolūkėčių darbadieniai. Jeigu kolūkietis paprašo brigadininko parodyti, kiek jo knygutėje yra įrašyta darbadienių, tai pastarasis atšauka:

— Kolūkio kontora knygučių šiemet negavo, kur gi įrašysi darbadenius?

Ach, tas brigadininkas... toks nerūpestingas žmogus!

P. Kairėnas

VIENI DIRBA, KITI — TINGINIAUJA

Dar vos tik aušta, o „Luko-nių“ kolūkio trečiosios brigados kolūkietis Kazys Kibas jau skuba nuarti bulvių, kad kasėjos turėtų darbo. O darbščių kasėjų tikrai yra nemaža: Genė Karazijienė, Eugenija Šateikaitė, Janė Palšiūnienė ir kitos. Nuo moterų stengiasi neatsilikti ir vyrai Vytas Pakarklis, Alfonsas Alekna ir Kazys Pažemys.

O ką gi veikia Jonas Petru-lis? Jam, pasirodo, labiau rūpi savo asmeniniai reikalai, negu darbas kolūkyje, o taip pat kur nors nutverti degtinės stiklinuką. Nuvykti į krautuvę Pailonkon ir ten pirkti degtinę, girtuokliauti jam laiko užtenka, o darbui kolūkyje — ne. Papra-

Papuoškime tėviškę sodais

Kaip gražu pavasarį, kai baltais vainikais pasidabina sodai. Kiek daug džiaugsmo ir gėrio atneša

PLEČIAMAS SODAS

šytas brigadininko Broniaus Šateikos kasti bulves, Petrulis tik išplūdo brigadininką, pasakęs: — Aš pats savo bulvių dar nenukasiau!

Panašus į Petrulį trečiojo brigadoje yra ir Petras Rušėnas. Tai ne tik mėgėjas išger-ti, bet dar ir gribišius. Tokie žmonės, neįvertindami visuomeninių kolūkio reikalų ir net kenkdami kolūkiui, garbės tikrai nedaro sąžiningiems kolūkėčiams, stropiai vyk-dantiems savo prisiimtusius įsipareigojimus.

P. Lukošūtė

jie rudenį. Bet ar viską išpasakosil Tik viena dar norisi pasakyti: išnaudokime kiekvieną žemės sklypelį, kiekvieną pėdą, jei tik ji tinka, sodinti vaismedžiui.

Trys ha jauno sodo puošia „Šviesos“ kolūkio laukus.

— Tai tik pradžia, — sako kolūkio pirmininkas E. Dyra. — Šiemet pasodinsime dar vieną ha...

Žinoma, tai gerai. Tik bloga tai, kad sodininkas Jonas Grigalius iki šiai dienai dar ne visus medelius priiršo prie kuolų, kad dar nežinoma, kur bus šiemet sodinamas naujas sodas.

Sodai — mūsų papuošalas, mūsų turtas. Tad apsodinkime vaismedžiais kiekvieną laisvą žemės pėdą!

J. Petronis
Korespondentų posto narys

Prieš dvejus metus netoli nuo Komsomolsko prie Amuro pradėta didžiausio Tolimuosiuose Rytuose celiuliozės-papieriaus kombinato statyba. Tūkstančiai komjaunimo pasuntinių, atvykusių į tai, tapo pirmaklasiais statybininkais.

Jaunieji Viktoro Potapovo brigados dalyviai, kovojantieji už komunistinio darbo kolektyvo vardą, dalyvavo Amursko miesto Taikos prospekte daugiaaukščių namų statyboje. Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) komjaunuolaitė N. Medvedeva, A. Zacharovas ir E. Gnidzenko džiaugiasi savo darbo vaisiais — naujais gyvenimo miesto namais.

N. Surovcevo (TASS) nuotr.

LANKANTIS po parduotuves, dažnai galima užgirsti tokį pirklėjų klausimą:

— Kodėl, nusiperkant prekes, taikoma pirmenybė kooperatyvo nariams ir kam tie nariai reikalingi?

Šį klausimą galima paaiškinti taip. Mūsų salyje egzistuoja dvi prekybos formos —

valstybinė prekyba (ją išlaiko valstybė) yra

Vilniuje, Kaune, Panevėžyje ir kituose stambesniuose respublikos miestuose. Rajonuose ir kaimo vietovėse gyventojus prekėmis aprūpina kooperatinė prekyba. Jos pagrindą sudaro kooperatyvo nariai bei jų pajaus įnašai. Kuo daugiau yra rajone narių —

pajininkų, tuo stipresnė kooperatinė prekyba, tuo daugiau statoma prekybinių įmonių — kėpyklų, parduotuvių ir kt. Nors mūsų rajone yra virš 10 tūkstančių narių, bet tuo pasitenkinti mes negalime. Mūsų prekybininkų uždavinys yra per septynmetį pasiekti, kad 80 proc. rajono suaugusių gyventojų (virš 16 metų) būtų kooperatyvo nariai.

Tenka pažymėti, kad kiekvienais metais auga kooperatyvo narių aktyvumas dalyvaujant kooperatiniame gyvenime. Šiuo metu renkamos valdybos iš darbuotojų, nedirbančių prekyboje, revizijos komisijos, priežiūros komisijos ir kitos, kurios tikrina prekybos darbą rajone.

Mūsų rajone pajaus įnašų dydis yra 50 rb. Jį rei-

Kalba kooperatininkai

kalinga sumokėti per 2 metus. Bet dar yra visa eilė pajininkų, kaip Ada Vaštakaitė, Bronė Kiaulėnaitė, Janina Žasinaitė ir kt., kurie nemoka pajaus įnašų. To pasekoje pajininkų išskolinimas siekia net 110 tūkstančių rb. Kai kurie pajininkai galvoja, kad visai neverta mokėti pajaus įnašų, nes tai nesą jokios naudos. Bet mes pakalbėkime su senais pajininkais — Stasiu Pužausku, Stase Inčiarine ir kitais. Jie dividendų jau gavo po 150—200 rb. Pajaus įnašų suma savaime jiems sugrįžo.

Todėl, norint likviduoti pajininkų išskolinimą ir sukooperuoti daugiau narių, mūsų respublikoje spalio ir lapkričio mėnesiai paskelbti pajaus mėnesiai.

Tačiau dar yra ir tokių žmonių, kurie tiesiog vengia stoti į kooperatyvą.

visaip išsisukinėdami, net meluodami ir t. t. Toks yra prokuratūros darbuotojas Algis Gliauderis ir kai kurie kiti.

Draugai kooperatyvo nariai! Jūs pajaus įnašų dalį galite įmokėti visose mūsų rajono parduotuvėse.

Rajono gyventojai! Stokite į kooperatyvo narius, — tuo sustiprinsite kooperatinę prekybą, padėsite ją pakelti į aukštesnį lygį.

A. JASINSKIENĖ
Kupiškio rajkoopsjungos instruktorius-revizorius

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

«PALIONIENE PASITIKĖTI NEBEGALIMA»

Tokių pavadinimų straipsnis buvo atspausdintas «Stalino keliu» laikraščio 72(1453) numerio. Jame buvo rašoma, kad «Tiesos» kolūkių paukštininkė Valė Palionienė, išauginusi visuomeninius viščiukus, juos nuvežė į turgų ir pardavė. Kolūkiui gi nupirko tokį pat skaičių viščiukų, kuriuos pristatė į realizavimo bazę, bet jie buvo išbrokuoti.

«Tiesos» kolūkių pirmininkas praneša redakcijai, kad straipsnyje iškelti faktai yra teisingi. Padarytus kolūkiui nuostolius V. Palionienė atlygino.

LAUKIAME SALOSE

Labai džiugu, kai, baigę žemės ūkio technikumus, specialistai įneša daug naujų į žemės ūkio darbus. Tačiau kai kuriuose kolūkiuose jau nemaža metų dirba žmonės, neturintieji specialaus išsilavinimo. Būdamieji praktikai ir įgiję teorinių žinių, jie būtų puikūs žemės ūkio specialistai ir vadovai. Tai ypač liečia kolūkių pirmininkus, nes daugelis iš jų neturi specialaus išsilavinimo ir net negalvoja jį įsigyti. Visiškai nenormali padėtis, kada, baigę žemės ūkio technikumą, diplomuotas agronomas dirba brigadininku, o kolūkių pirmininkas nėra baigęs specialios vidurinės mokyklos. O jau netoli tas laikas, kada ne tik kolūkių pirmininkai, bet ir brigadininkai, fermų vedėjai turės būti

baigę specialią mokyklą. Pavyzdžiui, Kupiškio rajono «Šėtekšnos» kolūkyje brigadininku, baigęs vidurinę mokyklą ir darbar besimokąs neakivaizdiniu būdu Salose, dirba Vizbaras. O šio kolūkių pirmininkas Bronius Vilimas visai nekelia savo kvalifikacijos.

Salų žemės ūkio technikumė iš Kupiškio rajono neakivaizdiniu būdu mokosi 14 žmonių. Tai labai mažas skaičius. Tiesa, į sąrašus yra įtraukti kolūkių pirmininkai S. Stulginskas ir V. Oleškevičius, bet... jie yra tik sąrašuose. Labai gerai mokosi LKP Kupiškio rajono komiteto darbuotojai D. Dešukas, J. Balčiūnas, Vl. Vitonis ir kt.

Salų žemės ūkio technikumą kviečia Kupiškio rajono dirbančiuosius, kurie myli žemės ūkį, kurie

dirba jame ir galvoja dirbti, mokyti neakivaizdiniu būdu. Pareiškimai su visais reikiama dokumentais jau priimami. Stojantieji egzaminai vyks gruodžio mėn. 1—3 d. d., 7—9 d. d. ir 15—17 d. d. Kiekvienas gali pasirinkti vieną iš šių jam patogiausių datų.

I pirmą kursą priimami baigę septynias klases ir išlaikę egzaminus iš lietuvių kalbos raštu (diktantas) ir žodžiu, matematikos — žodžiu.

II kursą priimami baigę vidurinę mokyklą ir išlaikę stojamuosius egzaminus iš lietuvių kalbos ir literatūros (raštu), matematikos (raštu ir žodžiu). Stojantieji egzaminams pasiruošti knygynuose prie specialios literatūros yra «Vadovas stojantiesiems į spe-

cialias vidurines mokyklas».

Vykdamas laikyti stojamųjų egzaminų, kiekvienas darbuotojas iš darbovietės gauna 10 dienų atostogų. Metų bėgyje, laikant iš kurso į kursą egzaminus, I ir II kurso neakivaizdininkams suteikiama iš darbovietės 30 kalendorinių dienų, o pradedant III kursu — po 40 kalendorinių dienų apmokamų atostogų. Kelionpinigius, vykstant į egzaminų sesiją arba į konsultacijas, apmoka darbovietė.

Egzaminų sesijų arba konsultacijų metu moksleiviai aprūpinami bendrabučiu. Prie technikumų veikia valgykla.

Taiigi, laukiame jūsų, draugai kupiškėnai, Salose!

P. PAŠKEVIČIENĖ
Salų žemės ūkio technikumė neakivaizdinio skyriaus vedėja

Saugokime pašarus nuo savaiminio užsidegimo

Jeigu jie būna sukrauti dideliais kiekiais ir nepakankamai išdžiovinti. Toks savaiminis pašarų užsidegimas neseniai įvyko kaimyniniame Panevėžio rajono «Raudonosios vėliavos» kolūkyje. Gaisras, žinoma, padarė nemažą nuostolių. Taiigi, atsargumo priemonės prieš savaiminį pašarų užsidegimą yra būtinos.

Kraunant pašarus didesniais kiekiais, reikalinga žiūrėti, kad jie būtų sausi, pabarstyti druska (nemažiau 800 gramų druskos 100 kg pašarų). Po jų sukrovimo praėjus dviem mėnesiams, reikalinga patikrinti, ar nesijaučia degimo kvapo, ar nesimato žymaus garų kiekio išsiskyrimo. Taip pat reikia patikrinti ir sukrautų pašarų temperatūrą, ypač apatinių sluoksnių. Jeigu temperatūra yra aukštesnė kaip 70 laipsnių, pašarus reikalinga nedelsiant perkrauti, nes po kiek laiko kaip tik gali įvykti savaiminis jų užsidegimas. Ypač lengvai savaime užsidega dobilai, jeigu jie sukrauti drėgni ir smarkiai suspausti. Tarp kitko, savaime užsidega ir akmenis anglis, — ne vien tik pašarai.

Tad pašarais, sukrautais didesniais ar mažesniais kiekiais, nuolat turi domėtis kolūkių pirmininkai, brigadininkai, agronomai, sandėlininkai — jų išsaugojimas nuo užsidegimo yra visų bendras reikalas.

IS redakcijos PAŠTO

Savaiminis šieno ir dobilų užsidegimas įvyksta tuomet,

jeigu jie būna sukrauti dideliais kiekiais ir nepakankamai išdžiovinti. Toks savaiminis pašarų užsidegimas neseniai įvyko kaimyniniame Panevėžio rajono «Raudonosios vėliavos» kolūkyje. Gaisras, žinoma, padarė nemažą nuostolių. Taiigi, atsargumo priemonės prieš savaiminį pašarų užsidegimą yra būtinos.

Kraunant pašarus didesniais kiekiais, reikalinga žiūrėti, kad jie būtų sausi, pabarstyti druska (nemažiau 800 gramų druskos 100 kg pašarų). Po jų sukrovimo praėjus dviem mėnesiams, reikalinga patikrinti, ar nesijaučia degimo kvapo, ar nesimato žymaus garų kiekio išsiskyrimo. Taip pat reikia patikrinti ir sukrautų pašarų temperatūrą, ypač apatinių sluoksnių. Jeigu temperatūra yra aukštesnė kaip 70 laipsnių, pašarus reikalinga nedelsiant perkrauti, nes po kiek laiko kaip tik gali įvykti savaiminis jų užsidegimas. Ypač lengvai savaime užsidega dobilai, jeigu jie sukrauti drėgni ir smarkiai suspausti. Tarp kitko, savaime užsidega ir akmenis anglis, — ne vien tik pašarai.

Tad pašarais, sukrautais didesniais ar mažesniais kiekiais, nuolat turi domėtis kolūkių pirmininkai, brigadininkai, agronomai, sandėlininkai — jų išsaugojimas nuo užsidegimo yra visų bendras reikalas.

B. SIMAŠKA
Kupiškio LGD instruktorius

Kur išeitis?

Beveik kiekvieną sekmadienį Palėvenės pradinėje mokykloje po kino seansų apylinkės jaunimas surengia šokių. Tenka budėti. Tačiau kaip bebūtumei akyla, o žala mokyklai vistiek daroma... Prasidėjus mokslo metams, parašiau į rajono kultūros skyrių laišką, prašydamą, kad, jeigu ne visai uždraustų, tai bent rečiau ruošų šokių mokykloje. Deja, atsakymo negavau. Supratau: tylėjimas — sutikimo ženklas. Tam pritarė ir švietimo skyriaus inspektorius, ir Palėvenės apylinkės DŽD Tarybos pirmininkas.

Ir štai spalio 9 d. po kino pareiškiau, kad šokių šį kartą nebus. Bet tuoj pat pasigirdo salėje balsas:

— Šokiai bus! Buvau kultūros skyriuje! — šaukė Ona Juzulėnaitė iš Subačiaus apylinkės.

Ką daryti? Be abejo, jaunimui turi būti ruošiami šokiai, — ir ne tik šokiai. Aš pati Spalio šventėms, Naujiesiems metams užsiplanavau suruošti su menine dalimi vakarą. Bet šokiams vis tik galima būtų rasti kitą vietą, pvz., Noriūnų kultūros namuose.

Vieną sykį šį klausimą reikia išspręsti galutinai, o ne taip, kad vieni leidžia šokti — geri, kiti neleidžia — blogi.

L. STEPONAITIENĖ
Palėvenės pradinės mokyklos vedėja

Dar viena nauja statyba mūsų respublikoje

Pagal didingą septynmečio planą prie Nevėžio upės pajauėjusiame, gražiame Kėdainių mieste statomas didžiulis ir moderniškas chemijos kombinatas, kuris gamins superfosfatą, sieros rūgštį ir kitus chemikalus. Apie didelį kombinato pajėgumą galima spręsti vien iš to, kad jam vandens nebeužteks vien iš Nevėžio upės. Siekiant išvengti vandens stokos, jau dabar pradėtas kasti penkiolikos kilometrų ilgio kanalas, kuris sujungs Šventosios upę su Nevėžiu, ir šios upės vanduo, kuris papildydavo tik Nerį, dabar atplūs į pagalbą Nevėžiui ir pilnai patenkins didžiulio chemi-

nio kombinato reikmes.

Kėdainių superfosfato kombinato statybai reikalinga daug darbininkų. Darbininkams, kurie panorės dirbti prie šios didingos statybos, suteikiamas nemokamas nuvažiavimas į darbo vietą, išmokama vienkartinė 150 rublių negražinama pašalpa ir už išbūtą kiekvieną parą kelionėje išmokama po 10 rublių. Darbo vietoje darbininkai aprūpinami bendrabučiu, patalyne ir spec. rūbais.

Smulkesnė informacija teikiama Kupiškio rajono vykdomojo komiteto bendrajame skyriuje.

P. TIMOFĖJEVAS
Vyr. perkėlimo ir organizuoto darbininkų tekimo valdybos prie LTSR Ministrų Tarybos įgaliotinis

ŽUDIKO atsiminimai

P. Kežinaitis

(Tęsinys. Pradžia Nr. 80 (1461).

ARTĖJANT GALUI

Išbuvęs pusketvirtų metų Osvencimo stovyklos komendantu, Rudolfas Hesas 1943 metų pabaigoje buvo paaugštintas tarnyboje ir paskirtas visų hitlerinų koncentracijos stovyklų inspekcijos viršininku.

«Jei kalbėti apie Bergen-Belzeno stovyklą, — skaitome jo atsiminimuose, — tai patalpos kaliniams buvo blogame stovyje. Kai po Osvencimo evakuacijos į Bergen-Belzeną atvyko didelė dalis tenyksių kalinių, stovykla buvo taip prikimšta ir susidarė tokia padėtis, kurią buvau priverstas apibūdinti kaip baisią... Vandens visiškai nebebuvo, sruotos tekėjo tiesiai į gretimuosius laukus, ir tai siaučiant vidurių, bei demėtajai šiltinėms... Anglai, užėmę Bergen-Belzeną, aptiko tenai tik lavonus, mirštančius ir sergančius įvairiomis užkrečiamomis ligomis; sveikų bebuvo vos tik dvejetas».

Kai hitlerinei Vokietijai jau artinosi neišvengiamas galas, Himlerio įsakymu masinis žmonių žudymas koncentracijos stovyklose buvęs sustabdytas ir kalinius imta plačiau naudoti kaip darbo jėgą.

Karui pasiekus vokiečiams kastyrofišką fazę, hitlerinė propaganda, ramindama savo tautiečius, ėmė kalbėti apie kažkokį slapta ginklą. Šia fantazija, šiuo Gebelso išmislus tikėjo, be abejo, ir Hesas.

«Nors vadovybė nuolat kalbėjo apie naujus išradimus, apie naują ginklą, tačiau karo veiksmų eigoje nieko panašaus nebuvo galima pastebėti.

Pradėta iš tikrųjų gaminti naują ginklą ir bandyti jį fronte, bet ginkluota akcija turėjo būti vaisingesnė, kad galima būtų laimėti karą. Jeigu koks nors fabrikas pilnu tempu gamindavo karo reikmenis, tai per porą minučių jis būdavo sugyvinamas su žeme. Geriausias šito pavyzdys buvo Fau sviedinių fabrikas Mittelbaue. Bombonešiai suardė visus geležinkelius, kurie buvo nutiesti į kalnuose įrengtas dirbtuves. Visas daugelio mėnesių vargas ir triušas nuėjo niekais. Sunkūs Fau 1 ir Fau 2 sviediniai pasilikio gulėti kalnuose.

Šitokia padėtis buvo beveik visur 1944 metų pabaigoje. Vokiečių kareivis rytuose jau nebebuvo rimtu pasipriešinimo faktorium. Vakarų frontas taip pat braškėjo.

Manys kilo rimtų abejonių, ar galėsime laimėti karą. Mačiau ir girdėjau pernelyg daug dalykų, kurie tam prieštaravo.

1945 metų pavasarį, kai jau kiekvienas matė, kad viskas eina prie galo, mano žmona dažnai klausinėjo mane, ar dar galima kuriuo nors būdu laimėti karą. Buvau priverstas sunkia širdimi paguosti ją, negriauančią jos vilčių. Negalėjau pasakyti jai to, ką mačiau».

KATASTROFA

1945 metų sausio mėnesį, kai hitlerinė kariuomenė, Tarybinės Armijos traukiamama, su didžiausia panika traukėsi į vakarus, vyriausiasis budelis Himleris įsakė evakuoti į Vokietijos gilumą visus sveikus koncentracijos stovyklų kalinius. Visi ne-sveikieji, sergantieji kaliniai, su-prantama, buvo žudomi.

«Tas įsakymas, — rašo savo atsiminimuose R. Hesas, — buvo

linių kolonas, klampojančias per gilų sniegą. Visiškai nebuvo maisto. Tai buvo tikros laidotuvinės procesijos.

Nesunku buvo atsekti šio kankinamojo žygio kelius: kas ke-liolika metrų gulėjo jėgų nebe-tekęs kalinys arba nušauto žmo-gaus lavonas».

Hesas teigia, kad jis draudęs sargybiniams žudyti nuvargu-sius kalinius. Negalima tikėti. Daugelio išlikusių gyvų kalinių teigimu, žygyje nusilpę kaliniai buvo šaudomi visose kolonose. Tai, pagaliau, patvirtina ir to-lesnis R. Heso pasakojimas.

«Visą pirmąją naktį be palio-vos užtikdavau kalinių lavonus, kurie dar tebekraujavo, o tai ro-dė, kad tie kaliniai buvo tik ka-ką nušauti. Kai ties kažkieno lavo-nu išlipau iš ratų, išgirdau ne-toliese šaudant iš pistoleto. Pa-sileidęs bėgti šūvių kryptimi, pamaniau, kaip kažkoks kareivis, sėdįs ant motociklo, nušovė at-sirėmusį į medį kalinį. Pasišau-kiau jį ir paklausiau, kodėl jis tai padarė ir ką jis bendro turi su kaliniais. Įžūliai nusijuokė man tiesiog į veidą ir paklausė, kuria teise aš jį to klausinėju».

Tiesa, R. Hesas čia priduria, kad: «Išsitraukiau pistoletą ir nudėjau jį vietoje», bet ir šitie žodžiai yra melas, nes kas gi, patikės, kad žmogus, pusketvir-tų metų šaltakraujiškai žudęs kalinius masėmis, staiga imtų ir pasigailėtų vieno vieno ir dėl jo net nušautų savo bendramintį, t. y. tokį pat hitlerininką, kaip ir jis pats.

Jau kur kas labiau gali tikėti. Hesai, kai jis rašo, kad: «Mačiau kalinių transportus, susodintus ant atvirų platformų, kuriomis vežiojama anglis, transportus, su-sidėdantius iš visiškai sušalusius žmonių. Palikti be maisto ir be galimybių apsirūpinti juo, tie transportai stovėjo kur nors ge-ležinkelio atšakose po atviru dan-gumi.

Spigino nežmoniškas šaltis, ir visur aplinkui buvo gilių sniego pusnys. Kelius užkimo kariuo-menės ir pabėgėlių kolonos. Dėl kelio slidumo įvykdavo masinės sunkvežimių avarijos.

Šalikelėse gulėjo ne tik tai kalinių lavonai, bet ir daugybė mi-rusių pabėgėlių — moterų ir vaikų. Įžygiuojant į kažkokį kaimą, išvydau sėdinčią ant kelmo mo-terį, kuri supo vaiką ir niūnia-vo kažkokią dainelę. Vaikas jau seniai buvo miręs, o moteris — išprotėjusi.

Kur tik pažvelgęs matei, kaip per sniegą brido moterys, stum-damos priešais save vaikiškus vežimėlius, su kaupu prikrautus reikalingiausių daiktų.

Tas bėgimas buvo kažkoks siaubingas. Važiavome naktimis be šviesų užkimštais keliais. Die-ną išklysdavome į laukus ir slinkdavome nuo vieno miškelio iki kito, nes naikintuvai nukreip-davo savo ugnį į šį svarbiausią pasitraukimo kelią.

Pakeliui kažkuriame kaime iš-girdome, kad fiurerio nebėra daugiau gyvųjų tarpe. Išgirdę šią žinią, ir aš, ir mano žmona vienu kartu pagalvojome, kad dabar ateina eilė mums! Juk drauge su fiureriu žuvo mūsų pasaulis.

Norėjome nusinuodyti. Pasirū-pinau nuodų sau ir žmonai. Ne-nusinuodijome tik dėl vaikų. Tik dėl jų buvome pasiryžę iškėsti viską, ką mums ruošė ateitis. Tačiau būtų buvę geriau, jeigu būtume nusinuodiję. Vėliau ne kartą to galėjau.

Niekad nepamiršau paskutinio raporto ir atsiveikimo su SS reichsfuureriu. Jis buvo geriausiai nusiteikęs — o čia ėjo pra-žūtin pasaulis, mūsų pasaulis. Aš būčiau supratus, jeigu jis būtų pasakęs: «Taigi, mano po-nai, dabar jau galas. Žinokite, ką turite daryti».

(B. d.).

lygus mirties nuosprendžiui dešimtims tūkstančių ka-linių.

Visuose Aukštosios Si-lezijos keliuo-se bei plentuo-se mačiau ka-

Trairėnybės

Viskas armijai...

Dešimtys gerų namų Anglijoje, priklausantių karo mi-nisterijai, ilgus metus būna tušti. Tuo pačiu laiku dau-gelis anglų šeimų priverstos gyventi ankštuose prastuose butuose, kuriuose nėra ele-mentariųjų sąlygų. Tokią iš-vadą daro anglų laikraštis „Sandi piktoriel“, tyręs dar-bų žmonių gyvenimo sąly-gas.

Laikraštis rašo, kad Pulo mieste (Dorsetširo grafystė) būtų gavimo sąrašuose yra maždaug du tūkstančiai še-imų. Tuo pačiu metu, rašo „Sandi piktoriel“, greta stovi 30 karo ministerijos namų, kurie jau keletą metų tušti.

Anot laikraščio, tokių atsi-tikimų dabartinėje Anglijoje anaipol ne vienas. Antai, šachtininkų Moltbio gyven-vietėje (Jorkširo grafystė) neapgyventa 50 namų, kai tuo tarpu šachtininkams la-bai trūksta butų.

O štai kokį vaizdą piešia laikraščio „Sandi dispeč“ ko-

respondentas, kuris aplankė nedidelį Nacfordo miestą (Češiro grafystė): „Šiandien aš turėjau nuosta-bų pasivaikščioji-mą... vaikščiojau po tuščius namus. Jau trejus metus šiuose moderniškuose geruose namuose niekas ne-gyvena. Aplink juos klesti piktyžolės, kai tuo tarpu 220 šeimų beviltiškai laukia bu-tų“.

Spaudžiama visuomenės, kuri pasipiktinusi tokia skan-dalinga padėtimi, vietos sa-vivaldos valdžia ne kartą mė-gino nupirkti šiuos namus iš karo ministerijos ir apgyven-dinti juose dalį tų, kuriems reikia butų, bet nieko iš to neišėjo.

Algis Samulionis, Stasys Koplūnas ir kt. GIRSTEI-KIŲ pradinės mokyklos pio-nieriai sutvarkė kvadrato ir šuolio į aukštį aikšteles. Taip pat jie privežė žvyro geogra-

KORĖJOS LIAUDIES
DEMOKRATINĖ RES-
PUBLIKA. Kaimo šven-
tėje.

KCTA fotokronika

AČIŲ, GYDYTOJAI!

Jau septintą dešimtį bai-giu. Štai dėl ko nenuste-bau, kai, nuėjusi į polikli-niką, sužinojau, kad mano sveikata gerokai jau pa-silijusi. Septynis mėnesius išgulėjau patale. Buvau vi-sai nustojusi vilties kada nors dar pakilti. O kaimy-nės, kaip sakoma, ir žvakę jau buvo paruošusios. Ir štai iš Leningrado grįžo jauna gydytoja Kurtinytė. Kreipiausi į ją, nors, tiesą sakant, jau gerokai abejo-jau, ar bepadės ką. Ir štai, sakyčiau, įvyko stebuklas. Ne savaitėm, bet dienom ėmiau sveikti, rodos, kiek-viena gydytojos Kurtinytės išrašyta tabletė pildė man jėgas. Dabar aš vėl vaikš-tinėju, ruošiuosi, atsinešu vandens, žodžiu, gyvenu.

Ačiū, gydytoja, šimtą kartų ačiū.

O. BARTUŠEVIČIENĖ

Pensininkė

Kupiškis, J. Janonio g-vė

finės aikštelės takams sutvar-kyti.

A. VARNA

Už redaktorių Vl. JASINSKAS

Pirmadienį, spalio
31 d. 19 val.

KULTŪROS UNIVERSITETE

(K. T. «AUŠRA» PATALPOSE):

1. Paskaita „Moralė ir religija“.

2. Meninis kino filmas.

Universiteto taryba

Kupiškio rajono kilnojamųjų kinų demonstruojamų kino filmų grafikas 1960 m. lapkričio mėnesiui

Eil. Nr.	Punkto pavadinimas	Demonstravimo dienos	Demonstruojamų kino filmų pavadinimas ir datos						Kinomechanikas
1	Kupiškio MMS	Antradienis	„Antradienis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	„Gutaperčinis berniukas“	„Gyvenimas tavo rankose“	P. Beleckas
2	Juodpėnai	Trečiadienis	„Trečiadienis“	„Be šeimos“	„Stodolia“	„Svarbiausias pro-spektas“	„Rytų ekspresas“	„Mergaitė ieško tėvo“	
3	Skodiniai	Ketvirtadienis	„Ketvirtadienis“	„Viena naktis“	„8-13 d. d.“	„15-20 d. d.“	„22-27 d. d.“	„XI. 29-XII. 4 d. d.“	
4	Juodpėnai	Penktadienis	„Penktadienis“	„Viena naktis“	„8-13 d. d.“	„15-20 d. d.“	„22-27 d. d.“	„XI. 29-XII. 4 d. d.“	
5	Kupiškio MMS	Šeštadienis	„Šeštadienis“	„Viena naktis“	„8-13 d. d.“	„15-20 d. d.“	„22-27 d. d.“	„XI. 29-XII. 4 d. d.“	
6	Skodiniai	Sekmdienis	„Sekmdienis“	„Viena naktis“	„8-13 d. d.“	„15-20 d. d.“	„22-27 d. d.“	„XI. 29-XII. 4 d. d.“	
1	Bakšėnai	Antradienis	„Antradienis“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	Ed. Sasickas
2	Alizava	Trečiadienis	„Trečiadienis“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	
3	Žaideliai	Ketvirtadienis	„Ketvirtadienis“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	
4	Salamiestis	Penktadienis	„Penktadienis“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	
5	Bakšėnai	Šeštadienis	„Šeštadienis“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	
6	Alizava	Sekmdienis	„Sekmdienis“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	
1	Adomynė	Antradienis	„Antradienis“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	„Dimitro-gvardiečiai“	V. Pabe-ralis
2	Vederišiai	Trečiadienis	„Trečiadienis“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	„Dimitro-gvardiečiai“	
3	Vaduva	Ketvirtadienis	„Ketvirtadienis“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	„Dimitro-gvardiečiai“	
4	Biliūnai	Penktadienis	„Penktadienis“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	„Dimitro-gvardiečiai“	
5	Biliūnai	Šeštadienis	„Šeštadienis“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	„Dimitro-gvardiečiai“	
6	Vėžionys	Sekmdienis	„Sekmdienis“	„Ryklio dantis“	„Viena naktis“	„Nazaras“	„Viešbučio šeimininkė“	„Dimitro-gvardiečiai“	
1	Paulionka	Antradienis	„Antradienis“	„Dimitro-gvardiečiai“	„Gyvenimas tavo rankose“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Gutaperčinis berniukas“	V. Jurke-vičius
2	Rudiliai	Trečiadienis	„Trečiadienis“	„Dimitro-gvardiečiai“	„Gyvenimas tavo rankose“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Gutaperčinis berniukas“	
3	Maksvyčiai	Ketvirtadienis	„Ketvirtadienis“	„Dimitro-gvardiečiai“	„Gyvenimas tavo rankose“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Gutaperčinis berniukas“	
4	Subačiaus m.	Penktadienis	„Penktadienis“	„Dimitro-gvardiečiai“	„Gyvenimas tavo rankose“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Gutaperčinis berniukas“	
5	Subačiaus m.	Šeštadienis	„Šeštadienis“	„Dimitro-gvardiečiai“	„Gyvenimas tavo rankose“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Gutaperčinis berniukas“	
6	Paulionka	Sekmdienis	„Sekmdienis“	„Dimitro-gvardiečiai“	„Gyvenimas tavo rankose“	„Mičmanas Paninas“	„Ryklio dantis“	„Gutaperčinis berniukas“	
1	Žaideliai	Antradienis	„Antradienis“	„Nazaras“	„Stodolia“	„Svarbiausias pro-spektas“	„Ryklio dantis“	„Mičmanas Paninas“	J. Aukšt-kalnis
2	Didžprūdžiai	Trečiadienis	„Trečiadienis“	„Nazaras“	„Stodolia“	„Svarbiausias pro-spektas“	„Ryklio dantis“	„Mičmanas Paninas“	
3	Uoginiai	Ketvirtadienis	„Ketvirtadienis“	„Nazaras“	„Stodolia“	„Svarbiausias pro-spektas“	„Ryklio dantis“	„Mičmanas Paninas“	
4	Miliūnai	Penktadienis	„Penktadienis“	„Nazaras“	„Stodolia“	„Svarbiausias pro-spektas“	„Ryklio dantis“	„Mičmanas Paninas“	
5	Siauriai	Šeštadienis	„Šeštadienis“	„Nazaras“	„Stodolia“	„Svarbiausias pro-spektas“	„Ryklio dantis“	„Mičmanas Paninas“	
6	Didžprūdžiai	Sekmdienis	„Sekmdienis“	„Nazaras“	„Stodolia“	„Svarbiausias pro-spektas“	„Ryklio dantis“	„Mičmanas Paninas“	

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. spalio 29 d.